

at sikre, at der er sager, der kan blive løst lokalt på domstolsområdet, f.eks. fogedsager og skiftesager, vil etablere en statistik, der gør det muligt for Folketingets partier at følge, hvorledes retspræsidenterne uddelegerer de her opgaver på lokalt hold, så det forhåbentlig også til beroligelse for Enhedslisten kan være med til at sikre, at der fortsat også dér er en stærk lokal forankring.

Jeg anerkender, at fru Line Barfod meget konsistent gennem forløbet har været utilfreds med fællesvotering, har haft store problemer med det. Jeg håber dog stadig væk på, at der er så meget godt i forslaget, at Enhedslisten i det mindste ikke vil stemme imod. Det synes jeg vil være meget ærgerligt.

Nu ved jeg ikke, hvor meget biavlernes situation vil være afgørende for Enhedslistens endelige stemmeafgivning, men jeg vil sige, at vi selvfølgelig har været inde at se på den problemstilling. Jeg har også i dag haft lejlighed til at stifte nærmere bekendtskab med det betækningsbidrag, som er givet fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i forbindelse med deres behandling af forslaget om lov om biavl.

Det, jeg gerne vil sige til beroligelse for alle biavlere, er jo, at det, vi lægger op til, er at etablere et system, hvor hvis bare en part i en sag, en biavler, siger, at vedkommende gerne vil have en voldgift, så bliver der en voldgift. Så det bliver en ordning, hvor alle, der føler, at det er måden af løfte en sag på, fortsat vil have mulighed for det. Men det er klart, at hvis begge parter siger, at de hellere vil have sagen behandlet af domstolene, synes jeg også, der skal være den mulighed, hvis parterne er enige om det. Men ellers er udgangspunktet det, at hvis blot den ene part siger, at det skal løses som en voldgiftssag, vil det være sådan, det bliver løst.

Jeg ved ikke, om det kan stille Enhedslisten tilfreds, men det er i hvert fald, kan man sige, en beroligelse i forbindelse med den bekymring, der har været om, hvorvidt man kunne fastholde et system, der mindede meget om det, vi har i dag.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige til Folketingets partier, at det har været en stor fornøjelse for mig som minister at få lov at være i spidsen for det. Jeg er ikke i tvivl om, at den dag vælgerne ikke mere ønsker at se mig som lokalrepræsentant for de nordjyske vælgere, vil jeg tænke tilbage på, at lige præcis det her lovforslag var det største, jeg var med til at være en del af. Jeg

takker alle for den konstruktive tilgang, man har haft til lovforslaget.

Kl. 19.15

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-48 vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love. (Digital tinglysning).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 31/3 2006. Første behandling 21/4 2006. Betænkning 23/5 2006).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
29) Anden behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Dansk straffemyndighed ved seksuel udnyttelse af børn i udlandet).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
 (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 21/4 2006. Betænkning 23/5 2006).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.
 Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Princippet om dobbelt strafbarhed er noget, vi normalt er meget varsomme med at ændre på, altså det princip, at hvis vi skal straffe en person i Danmark for noget, der er begået i et andet land end i Danmark, så skal det også være strafbart i det andet land, det er blevet begået i, ligesom det er strafbart i Danmark.

Det er normalt ret vigtigt at opretholde det princip, fordi man derved tager hensyn til, at hvert land selv kan bestemme, hvad der skal være strafbart i deres eget land, at vi f.eks. i Danmark kan bestemme, at abort ikke skal være strafbart, og derfor selvfølgelig ikke ønsker, at andre lande skal beslutte, at man skulle kunne straffe kvinder for at have fået foretaget abort i Danmark, for her ønsker vi ikke, det skal være strafbart.

Derfor skal der rigtig gode grunde og meget grundige overvejelser til, hvis vi skal ophæve princippet om dobbelt strafbarhed. Der er nogle vigtige forbrydelser imod menneskeheden, krigsforbrydelser, hvor man internationalt har besluttet, og Danmark har tilsluttet sig, at her fastholder man ikke kravet om dobbelt strafbarhed.

Så har der i de senere år været nogle ganske, ganske få undtagelser, hvor vi siger, at her er nogle meget grove forbrydelser, som vi kan se indimellem bliver begået i udlandet, og hvor vi mener, det er vigtigt at sige, at de skal kunne straffes, uden at vi har kravet om dobbelt strafbarhed. Der har været spørgsmålet om omskæring af kvinder, og der har været spørgsmålet, som vi har i det her lovforslag, om at udnytte børn seksuelt.

Der har været lavet grundige undersøgelser, man har set på, hvordan lovgivningen er i forskellige lande rundt om i verden, og har kunnet se, at det er meget, meget få tilfælde, der er tale om, fordi næsten alle lande har den samme lovgivning som Danmark.

Men mellem første- og andenbehandlingen er der så pludselig kommet et ændringsforslag fra Socialdemokraterne om også at ophæve kravet om dobbelt strafbarhed i forbindelse med børneporno, uden at der ligger nogen undersøgelse af, hvordan lovgivningen i forskellige lande rundt om i verden er i forbindelse med børneporno. Hvad vil konsekvenserne være? Hvad er det for nogle sager, hvor vi kan risikere at komme til at straffe folk for at have begået noget, der ikke er strafbart i det land, hvor de har begået det?

Det mener jeg ikke er en ordentlig måde at vedtage noget så vidtgående som at gå imod et af vores grundlæggende retsprincipper på. Hvis man skal gøre det, skal det være ordentligt undersøgt, hvad konsekvenserne er, og det skal være ordentligt gennemdrøftet. Det kan man ikke bare komme med som sådan et ændringsforslag til andenbehandlingen og vedtage uden en ordentlig behandling.

Derfor kan vi ikke støtte det, og jeg vil sådan set håbe, at Socialdemokraterne, der har stillet forslaget, og de partier, der har sagt, de vil stemme for det, tænker sig om en gang til og meget hurtigt nu beslutter, at det vil man ikke gøre. Så hellere fremsætte et særskilt beslutningsforslag om det til efteråret og få en ordentlig undersøgelse af, hvad konsekvenserne er, hvordan lovgivningen er i andre lande osv. Det synes jeg vil være en mere ordentlig måde at gøre det på, end at man her kommer med et sådant ændringsforslag, hvis konsekvenser vi slet ikke kender.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Bare som en kort bemærkning. Som sagt tror jeg heller ikke, at fru Line Barfod er uvidende om, at